

- 3) Załączniki VI i VII do rozporządzenia nr 543/2008, zmienione rozporządzeniem wykonawczym nr 1239/2012, są wystarczająco precyzyjne, by mogły być podstawą przeprowadzania kontroli kurczaków mrożonych i głęboko mrożonych przeznaczonych do wywozu z prawem do refundacji wywozowej; okoliczność, że państwo członkowskie nie ustanowiło praktycznych środków kontroli, których przyjęcie zostało przewidziane w art. 18 ust. 2 wspomnianego rozporządzenia, nie czyni tych kontroli bezskutecznymi wobec danych przedsiębiorstw.
- 4) Eksporter kurczaków mrożonych i głęboko mrożonych, zgodnie z art. 118 ust. 2 i art. 119 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 450/2008 z dnia 23 kwietnia 2008 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks celny (zmodernizowany kodeks celny), po pierwsze, może być obecny lub reprezentowany przy rewizji towarów oraz przy pobieraniu próbek, a po drugie, może wystąpić z wnioskiem o dodatkową rewizję lub pobranie próbek, jeżeli uzna, że wyniki uzyskane przez właściwe organy nie są reprezentatywne.

⁽¹⁾ Dz.U. C 190 z 8.6.2015.

**Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 9 marca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Düsseldorf – Niemcy) – GE Healthcare GmbH/
Hauptzollamt Düsseldorf**

(Sprawa C-173/15) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Unia celna — Wspólnotowy kodeks celny — Artykuł 32 ust. 1 lit. c) —
Ustalanie wartości celnej — Honoraria, tantiemy autorskie i opłaty licencyjne dotyczące towarów, dla
których ustalana jest wartość celna — Pojęcie — Rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 — Artykuł 160 —
„Warunek sprzedaży” wycenianych towarów — Płatność honorariów, tantiem autorskich i opłat
licencyjnych na rzecz spółki powiązanej zarówno ze sprzedającym, jak i kupującym towary — Artykuł 158
ust. 3 — Środki korekty i podziału]

(2017/C 144/03)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: GE Healthcare GmbH

Strona pozwana: Hauptzollamt Düsseldorf

Sentencja

- 1) Artykuł 32 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny, zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 1791/2006 z dnia 20 listopada 2006 r., należy interpretować w ten sposób, że po pierwsze, nie nakazuje on, aby kwota honorariów, tantiem autorskich i opłat licencyjnych była ustalona w chwili zawarcia umowy licencyjnej lub w chwili powstania długu celnego, aby te honoraria, tantiemy autorskie i opłaty licencyjne zostały uznane za dotyczące towarów, dla których ustalana jest wartość celna a, po drugie, dopuszcza on, aby rzeczony honoraria, tantiemy autorskie i opłaty licencyjne „dotyczyły towarów, dla których ustalana jest wartość celna”, nawet jeżeli owe honoraria, tantiemy autorskie i opłaty licencyjne pozostają jedynie częściowo w związku z tymi towarami.
- 2) Artykuł 32 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 2913/92, zmienionego rozporządzeniem nr 1791/2006 oraz art. 160 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia nr 2913/92, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1875/2006 z dnia 18 grudnia 2006 r., należy interpretować w ten sposób, że honoraria, tantiemy autorskie i opłaty licencyjne stanowią „warunek sprzedaży” towarów, dla których jest ustalana wartość celna, jeżeli w ramach grupy spółek zapłaty tych honorariów, tantiem autorskich i opłat licencyjnych domaga się przedsiębiorstwo powiązane zarówno ze sprzedającym, jak i kupującym, a zapłata ta następuje na rzecz tegoż przedsiębiorstwa.

- 3) Artykuł 32 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 2913/92, zmienionego rozporządzeniem nr 1791/2006 oraz art. 158 ust. 3 rozporządzenia nr 2454/93, zmienionego rozporządzeniem nr 1875/2006, należy interpretować w ten sposób, że środki korekty i podziału, o których mowa odpowiednio w tych przepisach, mogą zostać zastosowane, w sytuacji gdy wartość celna odnośnych towarów została ustalona nie na podstawie art. 29 tego rozporządzenia nr 2913/92, ze zmianami, ale zgodnie z metodą pomocniczą, przewidzianą w art. 31 tego rozporządzenia.

(¹) Dz.U. C 236 z 20.7.2015.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 8 marca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour constitutionnelle – Luksemburg) – ArcelorMittal Rodange et Schifflange SA/Wielkie Księstwo Luksemburga

(Sprawa C-321/15) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne — Środowisko naturalne — System handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych w Unii Europejskiej — Dyrektywa 2003/87/WE — Artykuł 3 lit. a) — Artykuły 11 i 12 — Zaprzestanie działalności instalacji — Zwrot niewykorzystanych uprawnień — Okres 2008–2012 — Brak odszkodowania — Struktura systemu handlu uprawnieniami do emisji]

(2017/C 144/04)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour constitutionnelle

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: ArcelorMittal Rodange et Schifflange SA

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga

Sentencja

Dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającą system handlu przydziałami [uprawnieniami do] emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającą dyrektywę Rady 96/61/WE, zmienioną rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 219/2009 z dnia 11 marca 2009 r., należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się ona przepisowi krajowemu, który zezwala na to, aby właściwe władze nakazały zwrot, bez odszkodowania, całości lub części niewykorzystanych uprawnień, które zostały nienależnie wydane prowadzącemu instalację w efekcie naruszenia przezeń obowiązku poinformowania właściwych władz, w stosownym czasie, o zaprzestaniu działalności danej instalacji.

Uprawnienia wydane po dniu, w którym prowadzący instalację zaprzestał działalności, jaką wykonywał z wykorzystaniem instalacji, której dotyczą te uprawnienia, bez uprzedniego poinformowania o tym fakcie właściwych władz, nie mogą zostać uznane za „uprawnienia” do emisji w rozumieniu art. 3 lit. a) dyrektywy 2003/87, w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem nr 219/2009.

(¹) Dz.U. C 294 z 7.9.2015.